

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ex Nouo Testamento Quatuor Eua[n]=||gelia

Erasmus, Desiderius

Erphordie, 1520

VD16 B 4591

Capvt. XV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34488

XXXI
 SECUNDVM.

cōmittat praeliū aduersus alterū regē, nōne sedens prius cogitat,
 an possit cū decē milibus occurrere ei, qui cum viginti milibus
 venit contra se? alioquin adhuc illo longe agente, legatione missa,
 petit ea quæ pacis sunt. Sic ergo omīs ex vobis, qui nō renunciat
 omnibus quæ possidet, non potest meus esse discipulus. Bonū
 est sal, si vero sal infatuatum fuerit, per quod condietur? Neq; in
 terrā, neq; in sterquiliniū vtile est: Foras projiciat illud. Qui ha-
 bet aures ad audiendum audiat.

¶ CAPVT. XV.

a Ccedebant autē ad eū omēs publicani & peccatores,
 vt audirent illum. Et murmurabant pharisæi ac scri-
 bæ, dicentes: Hic peccatores recipit, ac cibū capit eū il-
 lis. Dicebat autē ad illos parabolā hanc, dicens: Quis ex vobis est
 homo qui habet centū oues, & si perdiderit vnā ex illis, nonne re-
 linquit nonagintanouē in deserto, & vadit ad illam quæ perierat,
 donec inueniat eā? Et cū inuenerit eā, imponit in humores suos
 gaudens, veniensq; domū conuocat amicos & vicinos, dicens il-
 lis: Gaudete mecū, qui inueni ouem meā quæ perierat. Dico vobis
 quod ita gaudiū erit in cœlo super vno peccatore resipiscen-
 te, magis q̄ super nonagintanouē iustis, qui non indigēt penitē-
 tia. Aut quæ mulier habens drachmas decē, si perdiderit drach-
 mā vnā, nō accendit lucernam, & verrit domū, queritq; diligen-
 ter, donec inueniat? Et cum inuenerit, conuocat amicas ac vicini-
 nas, dicens Gaudete mecū, quia inueni drachmam, quā perdidit
 ram. Ita dico vobis, gaudiū erit corā angelis dei super vno peccato-

tore resipiscente. Ait autē: Homo quidam habuit duos filios, &
 dixit adolescētior illorū patri. Pater, da mihi portionē substantiæ
 que ad me redit. Et diuisit illis substantiā. Ac post dies non mul-
 tos, cū oīa cōtraxisset adolescētior filius, peregre p̄fect⁹ est in re-
 gionē lōginquā, & ibi dissipauit substantiā suā uiuendo luxuriō-
 se. Et postq̄ oīa cōsumpserat, facta est fames valida in regione illa.
 Et ipse cepit egere, & abiit, & adhæsit vni ciuū regionis illius,
 atq; is misit illū in villā suā vt pasceret porcos. Et cupiebat imple-
 re ventrē suū de siliquis, quibus porci vescebant, neq; quisq̄ illi da-
 bat. In se autē reuersus dixit: Quā multi mercenarij p̄is mei abū-
 dant panibus, ego vero fame pereo. Surgam & ibo ad patrē meū,
 & dicā ei: Pater, peccaui in cœlū & corā te, iā nō sum dignus vo-
 cari filius tuus, fac me sicut vnū de mercenarijs tuis. Et surgens
 venit ad patrē suū. Cū autē adhuc longe abesset, vidit illū p̄ ipsi⁹,
 & misericordia motus est, & accurrens ruit in collū ei⁹ & oscula-
 tus est eū. Dixitq; ei filius: Pater, peccaui in cœlū & corā te, neq;
 posthac sum dign⁹ vocari filius tuus. Dixit autē p̄ ad seruos suos
 Proferte stolā primā, & induite illū: & date annulū in manū ei⁹, &
 calciamenta in pedes. Et adducite vitulū illum saginatū, atq; ma-
 ctate, sumptisq; epulis lætemur, q̄a hic fili⁹ me⁹ mortu⁹ erat, & re-
 uixit, perierat & inuent⁹ est. Et cœperūt lætari. Erat autē fili⁹ eius
 senior in agro, & cū veniret, & appropinq̄ss̄ domui, audiuit cōcē-
 tū & choros, & vocauit vnum de seruis suis, & interrogauit quid
 essent illa. Ac is dixit illi: Frater tuus venit, & occidit p̄ tuus vitu-
 lū illū saginatū, qđ incolumē illū receperit. Indignatus est autē.

SECUNDVM.

nec volebat introire. Pater ergo illius egressus rogabat illum. At ille respondens, dixit patri: Ecce tot annis seruo tibi, nec vnquam preceptum tuum transgressus sum, nec vnquam dedi mihi hœdum, vt cum amicis meis lerarer: sed postquam filius tuus hic, qui deuorauit substantiam tuam cum meretricibus venit, occidisti illi vitulum illum saginatum. At ille dixit ei: Fili, tu semper mecum es, & omnia mea tua sunt. Latari autem & gaudere oportebat, quia frater tuus hic mortuus erat, ac reuixit: & perierat & inuentus est.

¶ CAPVT. XVI.

*d*icebat autem & ad discipulos suos: Homo quidam erat diues, qui habebat dispensatorem & hic de latus est apud illum, vt qui dissiparet bona ipsius. Et vocauit illum, & ait illi: Quid hoc audio de te? Redde rationem dispensationis tue. Non enim poteris posthac dispensare. Ait autem dispensator intra se: Quid faciam, quia dominus meus aufert a me dispensationem? Fodere non valeo, mendicare erubesco. Scio quid faciam, vt cum amotus fuero a dispensatione, recipiant me in domos suas. Conuocatis itaque singulis debitoribus domini sui, dicebat primo: Quantum debes domino meo? At ille dixit: Centum batos olei. Dixitque illi: Accipe cautionem tuam, & sede cito & scribe quinquaginta. Deinde alteri dixit: Tu vero quantum debes? Qui ait, centum coros tritici. Ait illi: Accipe cautionem tuam, & scribe octoginta. Et laudauit dominus dispensatorem iniustum, quod prudenter fecisset. Quia filij huius seculi prudentiores sunt filij lucis in natione sua. Et ego vobis dico: Facite vobis amicos ex mammona iniusto, vt cum defeceritis, recipiant vos